

Agència
per a la Qualitat
del Sistema Universitari
a Catalunya

Butlletí d'informació sobre la qualitat universitària

Juliol / Agost / Setembre 2002

Número 13

Un moment de canvis

Els sistemes de qualitat han d'implantar estratègies orientades a aconseguir els objectius fixats, els quals han d'incloure accions per a la gestió del canvi. Aquest principi, que hem aplicat a l'AQU des del començament, ara ha esdevingut imprescindible per afrontar com cal la nova etapa en què hi haurà més canvis, més ràpids i de més envergadura.

La nova llei promulgada pel govern central, que gràcies a la discussió parlamentària fa referència a les agències autonòmiques, crea una agència, dita nacional, les atribucions de la qual poden incidir en el paper de l'AQU. D'altra banda, la llei catalana d'universitats també crearà un nou escenari d'actuació per a l'AQU. Finalment, Europa està avançant amb celeritat cap a la definició d'un espai comú pel que fa a la garantia de la qualitat de l'educació superior. En aquest marc, l'AQU actua. D'una banda, tracta d'explicar quina creu que podria ser la funció de les agències autonòmiques en el nou context, amb un esperit constructiu i aportant el saber fer adquirit en aquests anys. De l'altra, continua desenvolupant el programa d'actuació establert. Entre les accions d'aquest programa, en destaquen tres de futur: el projecte pilot per establir una nova metodologia d'avaluació que ens acostava a Europa i ens prepara per a l'acreditació de la qualitat de les titulacions; el projecte europeu d'avaluació transnacional, en el marc de la xarxa d'agències europees i el programa Sócrates, per avançar cap al reconeixement mutu entre agències, i, finalment, l'estudi sobre la inserció dels graduats universitaris, que pretén ser un referent bàsic en la innovació universitària i en la millora de la relació entre agents acadèmics i el món social i laboral.

Allò que no canvia és la voluntat de l'AQU de continuar al capdavant en l'impuls de la qualitat a l'ensenyament universitari a Catalunya.

Gemma Rauret
Directora

Sumari

Q Proposta de la JQI sobre descriptors de BaMa per debatre a la reunió de Berlín del 2003

Pàgina 2

Q Una conversa amb Jean-Loup Jolivet: "Hem de pensar en l'avaluació com un servei de la comunitat universitària i no com un control"

Pàgina 3

Q Resultats de l'enquesta d'inserció dels graduats universitaris de les universitats públiques catalanes

Pàgines 4 i 5

Q Marc general per al disseny, el seguiment i la revisió de plans d'estudis i programes

Pàgina 6

Consell de direcció: *Antoni Serra i Ramoneda, Gemma Rauret i Dalmau, Joan Bravo i Pijoan, Joan Tugores Ques, Lluís Ferrer i Caubet, Josep Ferrer i Llop, Rosa Virós i Galtier, Joan Batlle i Grabulosa, Jaume Porta i Casanellas, Lluís Arola i Ferrer, Pere Fontana i Garcia, Pere Miró i Plans, Miquel Roca i Junyent, Joan Guitart i Agell, Jaume Casademont i Perafita, Josep M. Pujol i Gorné, Josep Gomis i Martí, Josep Grifoll i Guasch, Antoni Giró i Roca, David Serrat i Congost.*

Consell de redacció: *Gemma Rauret i Dalmau, Joan Bravo i Pijoan, Sebastián Rodríguez Espinar, Josep M. Vilalta Verdú, Martí Estruch i Axmacher, Bàrbara González Sans.*

Redacció i disseny: *Bàrbara González Sans*

Edita: Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya. Via Laietana, 28, 5a. planta. 08003 Barcelona

Proposta de la Joint Quality Initiative sobre descriptors de BaMa

Cap a uns descriptors comuns

Un grup d'organitzacions d'assegurament de la qualitat de la *Joint Quality Initiative* (JQI) ha desenvolupat una sèrie de descriptors per a *Bachelor* i *Master*, amb la finalitat que puguin ser compartits arreu d'Europa i estiguin disponibles per a diverses finalitats, segons el con-

text i els requisits particulars de cada nació, regió o institució. Aquests descriptors es debatran probablement a la propera reunió dels ministres d'Educació de la UE, que tindrà lloc l'any que ve a Berlín. Els descriptors genèrics proposats han de ser indicadors de les capaci-

tats i qualitats dels graduats que obtenen un títol de *Bachelor* o de *Master* dins l'espai d'educació superior europeu. El treball per establir aquests descriptors comuns s'ha centrat a identificar els requisits acadèmics i d'altres tipus que caracteritzen i distingeixen els *Bachelor* dels *Masters* i actualment s'han posat en marxa diversos projectes pilot transnacionals per observar-ne la utilitat.

Descriptors compartits per als títols de *Bachelor* i *Master*

Els títols de *Bachelor* es concedeixen als estudiants que:

- han demostrat coneixements i comprensió en un àmbit d'estudi que es construeix sobre la seva educació general secundària i es troben a un nivell que, amb el suport de llibres de text avançats, inclou alguns aspectes que poden ser adquirits amb coneixements d'avantguarda de la seva àrea d'estudi;
- poden aplicar el seu coneixement i la seva comprensió de manera professional a la seva feina o vocació i tenen competències demostrades per desenvolupar arguments propis i sòlids per a la solució de problemes en el seu àmbit d'estudi;
- tenen la capacitat de recollir i interpretar dades rellevants (normalment dins del seu àmbit d'estudi) per emetre judicis que inclouen una reflexió sobre un tema social, científic o ètic;
- poden transmetre informació, idees, problemes i solucions tant a un públic especialista com no especialista;
- han desenvolupat les capacitats d'aprenentatge necessàries per tal de continuar estudiant amb un nivell d'autonomia superior.

Els títols de *Master* es concedeixen als estudiants que:

- han demostrat coneixements i comprensió fundats i que amplien i/o milloren els típicament associats al nivell del *Bachelor* i ofereixen una base o una oportunitat a l'originalitat en el desenvolupament i/o l'aplicació d'idees, sovint en un context de recerca;
- saben aplicar els seus coneixements i la seva comprensió i capacitat de solució de problemes en entorns nous o poc familiars i en contextos més amplis (o multidisciplinaris) relacionats amb el seu àmbit d'estudi;
- tenen la capacitat d'integrar els coneixements i afrontar la complexitat, emetre judicis amb informació incompleta o limitada, però reflexionant sobre responsabilitats socials i ètiques relacionades amb l'aplicació dels seus coneixements i judicis;
- poden comunicar les seves conclusions i el coneixement en què es basen a un públic especialista o no especialista, clarament i sense ambigüitats;
- tenen les capacitats d'aprenentatge que els permeten continuar estudiant de forma àmpliament autònoma o autodirigida.

Una conversa amb:

Jean-Loup Jolivet

Delegat general del *Comité National d'Évaluation*

“Hem de pensar en l'avaluació com un servei de la comunitat universitària i no com un control”

Jean-Loup Jolivet és professor de la Universitat de Paris V - René Descartes i, des del 1999, delegat general del *Comité National d'Évaluation*. Ha desenvolupat diversos càrrecs en l'àmbit universitari, entre els quals el d'assessor del Ministeri d'Educació Superior. Jolivet és membre del comitè d'assessors de l'AQU que ha aprovat els informes de les titulacions de l'Àrea de Ciències Experimentals.

Jean-Loup Jolivet a la seu de l'AQU

AQU.- Quines són les perspectives actuals per a l'avaluació de la qualitat de l'educació superior a Europa?

J.-L. Jolivet.- En deu anys, el panorama de l'avaluació a Europa ha evolucionat molt, d'una banda, perquè les institucions de diferents països s'han acostat per constituir la xarxa ENQA i, d'una altra, pel naixement d'institucions joves i dinàmiques com l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya, per exemple.

Ara, el repte principal és construir un sistema d'avaluació a

Europa que tingui en compte les innovacions sorgides en els processos de la Sorbona, Bolonya i Praga i que integri les pràctiques existents i les experiències acumulades pels diferents països, sense perjudici de les especificitats de cada sistema universitari.

AQU.- I per aconseguir aquest sistema d'avaluació europeu, què creu que cal fer?

J.-L. Jolivet.- En l'àmbit de l'avaluació, em sembla que és urgent posar en pràctica tot allò que ja s'està fent de forma pilot, que experts i personal de les agències d'avaluació participin en avaluacions internacionals. Només en aquestes condicions es podrà crear una cultura comuna de la qualitat de l'ensenyament superior europeu. Tant el CNE com l'AQU treballen en aquesta línia i no dubto gens que això esdevindrà un model per a tota

la Unió Europea en els propers anys.

AQU.- Com valora la tasca conjunta de les agències europees per millorar la qualitat universitària?

J.-L. Jolivet.- A Europa tenim la sort de posseir universitats d'una rica tradició, sovint més antiga que la dels mateixos estats, molt actives en els processos històrics, particularment en la defensa de la cultura i de les llibertats. Això ens ha de fer pensar en el procés d'avaluació com un servei de la comunitat universitària i no com l'exercici d'un control.

AQU.- En quina situació creu que està el procés d'adaptació de l'estructura BaMa a Europa?

J.-L. Jolivet.- Cap país europeu té el mateix punt de vista sobre aquest tema. Cal seguir, doncs, en la recerca de descriptors comuns i compartits, en termes de grans objectius pedagògics, d'allò que s'espera d'un titulat en un *Bachelor* en un *Master*. Així, els països que volen harmonitzar el seu ensenyament superior d'acord amb el procés de Bolonya tindran un punt de referència.

AQU.- Finalment, com valora el model de l'AQU, amb la participació de les universitats i de l'Administració en la seva estructura?

J.-L. Jolivet.- Crec que aquesta associació és molt positiva per al treball en avaluació i una de les claus per a l'èxit d'aquesta tasca.

Resultats de l'enquesta de l'AQU d'inserció dels graduats universitaris de les universitats públiques catalanes

El 90% dels graduats universitaris catalans treballen abans dels sis mesos d'haver acabat els estudis

Per primera vegada a Catalunya, s'ha dut a terme un estudi sobre la inserció laboral dels graduats universitaris que recull les dades de titulats de la mateixa promoció per mitjà d'una enquesta

consensuada entre les universitats. Els resultats de l'enquesta són un referent per a les universitats a l'hora de planificar, avaluar i innovar i una informació útil per als estudiants a l'hora de triar una carrera.

Els graduats de les carreres de l'Àrea Tècnica, de Ciències Socials i de Ciències de la Salut són els que pateixen menys atur i els que més troben feina abans d'acabar els estudis. En canvi, els d'Humanitats i els de Ciències Experimentals tenen més dificultats per accedir al món laboral. Tot i així, cal dir que, segons les dades de l'atur del Departament

de Treball de la Generalitat de Catalunya per a l'any 2000, només el 12% dels aturats registrats a Catalunya són titulats universitaris.

Aquestes són algunes de les principals conclusions dels resultats de les enquestes que han contestat gairebé 10.000 graduats de la promoció 1998 de totes les universitats públiques catalanes i de tots els

estudis que ofereixen, excepte Medicina.

La satisfacció amb la feina

La majoria dels graduats enquestats estan satisfets amb la feina que desenvolupen actualment i la puntuen per sobre de 5, en una escala de l'1 al 7 (de menys a més). Hi ha, però, algunes diferències entre els aspectes més satisfactoris segons els estudis. Per exemple, els graduats de l'Àrea Tècnica són els que valoren millor la retribució econòmica i les perspectives d'estabilitat i de millora, mentre que els de l'Àrea de Ciències de la Salut allò que més valoren és l'adequació dels estudis amb les tasques que desenvolupen en el lloc de treball. Precisament són els graduats d'aquesta àrea els que manifesten més clarament que la seva carrera és imprescindible per accedir a la feina. El percentatge de graduats amb carreres tècniques que considera els estudis imprescindibles per a la feina és també elevat. Per contra, gairebé la meitat dels titulats en Humanitats té una feina per a la qual no es requereixen estudis universitaris.

Pel que fa a les funcions que els graduats duen a terme en el lloc de treball, les de directiu i tècnic les desenvolupen principalment els graduats de l'Àrea Tècnica, mentre que les funcions amb menys estatus

Característiques de l'estudi

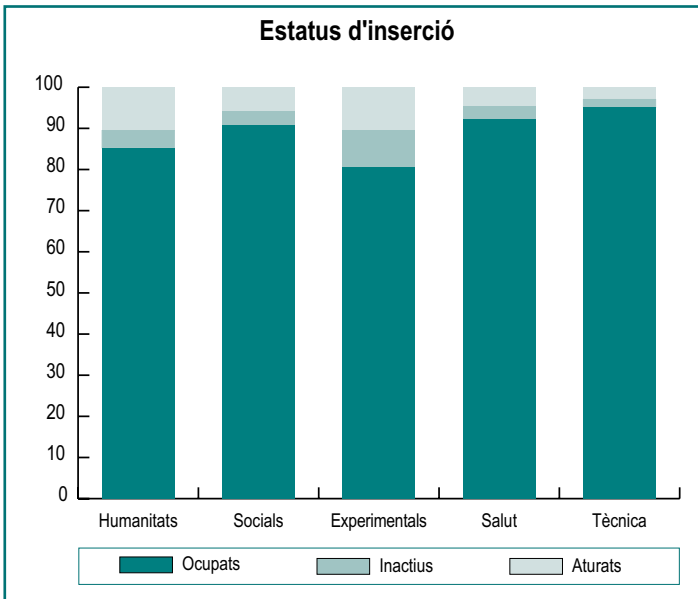
L'estudi de la inserció laboral dels graduats universitaris s'ha desenvolupat amb la col·laboració i el suport de totes les universitats públiques catalanes, el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació de la Generalitat de Catalunya i el Consejo de Universidades. Això ha fet possible que s'hagi enquestat gairebé la totalitat dels 21.178 graduats del 1998 dels 243 centres i titulacions de les set universitats públiques catalanes, exceptuant els graduats de Medicina, ja que l'examen MIR fa que la seva inserció laboral presenti diferències significatives. L'estudi és, per tant, el més gran que s'ha fet a Catalunya, i a Espanya, quant a la representativitat, ja que l'error mostral per a la majoria de sub-

rees i titulacions no supera el 5%.

El "Questionari per al seguiment de la inserció laboral dels graduats universitaris" recull 176 variables consensuades per les universitats i que permeten obtenir una visió global dels graduats catalans, tant pel que fa a la seva situació laboral com a la valoració que fan de la formació rebuda.

Els resultats de cada universitat s'han posat a la seva disposició per tal que puguin iniciar una valoració sobre la qualitat de la seva inserció i puguin dur a terme anàlisis més acurades de la informació.

L'estudi, que pretén tenir continuïtat en el futur, serveix com a referent a partir del qual les universitats poden avaluar la qualitat de la inserció dels seus graduats.

laboral són les dels graduats de l'Àrea de Salut, tot i que cal tenir present que, com que no s'han tingut en compte els graduats de Medicina, els titulats d'aquesta àrea són majoritàriament diplomats.

L'adequació de la formació amb el tipus de feina és prou elevada a totes les àrees. Destaquen, com a molt adequada, la dels arquitectes i, com a menys qualificada, la dels llicenciats en Geografia i Història.

El contracte i el sou

Hi ha un percentatge alt de contractació temporal a totes les àrees, sobretot a les de Ciències Experimentals i de la Salut, i prou important a la de Ciències Socials.

Pel que fa als treballadors autònoms, es concentren principalment entre els graduats de Ciències de la Salut. Les carreres més professionalitzadores com ara Dret, Arquitectura i Odontologia tenen un nombre elevat de titulats en aquest règim, mentre que hi ha més treballadors per compte d'altri en titulats de Ciències de la Comunicació o Química.

El sou és un dels aspectes que

destaca el percentatge de graduats en Economia i Administració i Direcció d'Empreses que cobra més de 30.000 euros l'any. Els sous més baixos es concentren a Humanitats, Ciències Socials i Experimentals.

La majoria dels graduats enquestats treballa en el sector privat, especialment els d'aquelles carreres més relacionades amb el món empresarial com és Economia i Administració i Direcció d'Empreses (95%).

T a m b é quasi la totalitat dels odontòlegs, per les característiques del mercat de treball, estan al sector privat. Al sector públic hi treballen principalment graduats en Filologia, Pedagogia, Geografia i Història,

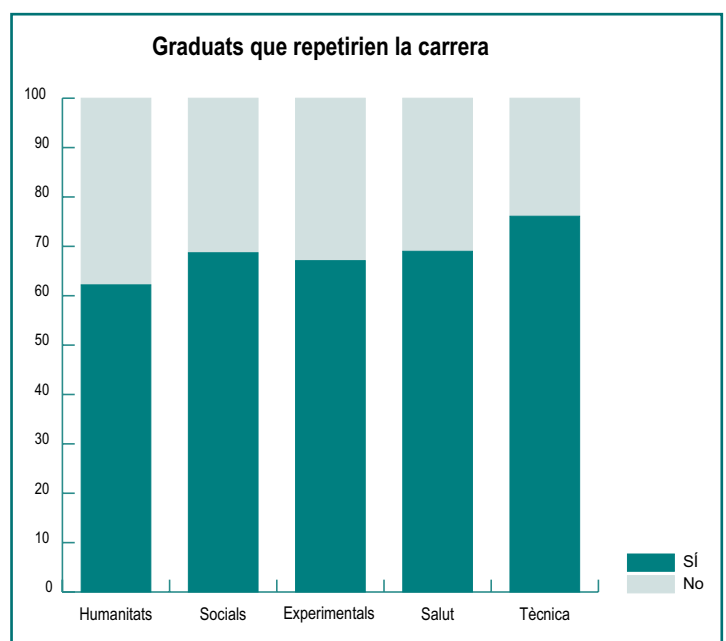
més varia segons els estudis. A l'Àrea Tècnica es concentra el percentatge més alt de graduats que cobra per sobre dels 18.000 euros anuals, seguida de les àrees de Ciències Experimentals i Socials.

Ciències Polítiques, Mestres i en Enginyeries Agrícoles.

Repetir la carrera

Un dels aspectes que reflecteix millor la satisfacció dels graduats amb els estudis cursats és si tornarien a estudiar la mateixa carrera. Dels enquestats, la majoria ha contestat afirmativament aquesta pregunta, especialment els de l'Àrea Tècnica. Però també els alumnes d'Humanitats, que són els que repetirien la carrera en un percentatge més baix, ho farien en un 62% dels casos.

Un altra qüestió relacionada amb la satisfacció és la valoració que els graduats fan de la formació rebuda i de la seva relació amb la feina. A totes les àrees, els titulats han valorat per sobre de la mitjana (en una escala de l'1 al 7) la formació teòrica, mentre que la formació pràctica s'ha valorat una mica per sota. La utilitat que els estudis tenen per a la feina és baixa segons els graduats en Humanitats i més alta segons els titulats en carreres tècniques i de l'Àrea de Ciències de la Salut.

Marc general per al disseny, el seguiment i la revisió de plans d'estudis i programes

Una eina per millorar els plans de formació

L'experiència d'avaluació desenvolupada per l'AQU ha fet palesa la feblesa de les formulacions dels perfils de formació de les titulacions i també dels processos i del resultat final del disseny d'un pla d'estudis.

L'elaboració d'un pla d'estudis constitueix una de les tasques de més significació i transcendència de l'activitat universitària. El repte del disseny d'un pla de formació posa a prova una bona part de les competències professionals del professorat universitari.

D'altra banda, el context de canvi en què està i estarà l'ensenyament universitari fa que els processos de modificació, creació o desaparició de programes formatius siguin considerats com a part integrant de l'escenari de l'activitat acadèmica. Ara bé, en la seva execució

s'han d'adoptar certes normes o criteris que assegurin una bona feina.

El *Marc general de referència per al disseny, el seguiment i la revisió de plans d'estudis i programes* pretén ser útil a les universitats, des d'una perspectiva d'autonomia de decisió, per ordenar les seves accions amb vista a aconseguir una formació de qualitat dels estudiants/graduats. D'altra banda, aquest marc podrà constituir-se en un criteri avaluatiu a l'hora d'emprendre el procés d'avaluació institucional de la qualitat d'una titulació.

Finalment, en la generació o la modificació substancial d'un pla d'estudis no es poden oblidar consideracions o condicionants com ara l'espai europeu d'ensenyament superior i l'articulació cíclica dels estudis, així com la missió i el pla estratègic de la universitat o del cen-

tre, ja que propostes aïllades i des-arrrelades tindran escassa viabilitat en un futur immediat.

També fóra desitjable que les directrius generals d'un títol permetessin dissenyar plans d'estudis adaptats i adaptables a la realitat canviant del nostre temps. Cal tenir en compte, a més a més, que múltiples decisions en el disseny d'un pla d'estudis tenen conseqüències econòmiques clares i quantificables. És del tot imprescindible considerar les limitacions temporals del període formatiu i els condicionants de l'entorn universitari actual, i també la tensió entre allò acadèmic i allò professional, que sempre serà present. Així mateix, és important procurar un equilibri entre les metes de formació, centrades en el coneixement pel coneixement i en el coneixement com a desenvolupament personal i social, i les metes de només el coneixement útil per a la feina professional.

Finalment, la perspectiva pedagògica del pla d'estudis ha de permetre valorar l'adequació dels aspectes formals del pla –perfil de formació, crèdits de teoria i pràctica, nombre d'assignatures, períodes de pràctiques, estructura del període i de l'horari docent, etc.– amb les metodologies que es faran servir en el procés d'ensenyament/aprenentatge, les activitats i la feina de l'estudiant, i també amb les estratègies d'avaluació previstes per certificar la consecució de la formació.

Sebastián Rodríguez
Universitat de Barcelona

L'estructura del *Marc general*

El contingut del *Marc general* s'articula en una sèrie d'apartats que intenten cobrir els diferents processos i fases en el disseny i desenvolupament d'un nou pla d'estudis. Per a cada un d'ells es proposen unes recomanacions o orientacions, el compliment de les quals intenta assegurar la qualitat d'aquesta empresa.

■ Anàlisi de context intern i extern

- Potencialitat del context extern
- Potencialitat de la institució
- Directrius generals i específiques
- Fortalesa metodològica de l'anàlisi del context

■ Els processos i els protagonistes

- El procés de disseny
- El procés de posada en marxa
- El procés de seguiment
- La primera avaluació institucional de la titulació

■ Elements estructurals del pla

- Consideracions generals
- Especificacions del pla
- Perfil de formació

■ La planificació operativa

- Recursos de professorat
- Recursos de PAS
- Organització de l'ensenyament
- Infraestructures i material
- Estructura de gestió i coordinació
- Mecanismes d'informació
- Factibilitat del pla

La participació dels estudiants i graduats universitaris en els processos d'avaluació de la qualitat

En el marc de l'avaluació transversal a tot Catalunya de l'ensenyament d'Empresarials amb la nova metodologia d'avaluació, el passat 2 de maig l'AQU va organitzar la primera trobada sobre avaluació de la qualitat amb estudiants universitaris. A la sessió, hi estaven convidats tots els estudiants dels diferents comitès interns d'avaluació i també la resta d'estudiants de les vuit escoles d'Empresarials que participen en aquest projecte pilot.

Després de fer una presentació sobre l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari, a la segona part de la sessió els estudiants van aportar el seu punt de vista sobre l'avaluació de la qualitat, i aquells que ja han participat en algun procés d'avaluació van exposar la seva

experiència. Per bé que hi va haver poca participació, la jornada va posar en relleu el gran valor de les opinions que aporten els estudiants i els graduats universitaris en les seves audiències amb el comitè extern durant el procés d'avaluació. També va fer palesa la necessitat que té la mateixa universitat de conèixer què pensen els estudiants del procés d'aprenentatge.

Hi ha una tendència, cada cop més accentuada en l'àmbit europeu, a incorporar de manera més efectiva el punt de vista dels estudiants en els processos d'avaluació. En aquest sentit, per exemple, el sindicat europeu d'estudiants (esib.org) i l'associació europea d'universitats (EUA) han fet una declaració conjunta en la qual, entre d'altres aspectes, es

destaca la necessitat de millorar els mecanismes d'assegurament de la qualitat.

És per aquest motiu que l'AQU i els vicerectors d'estudiants de les universitats públiques catalanes han decidit posar en marxa diverses iniciatives per fomentar la participació dels estudiants en els processos d'avaluació. Així, durant els propers mesos, es preveu dur a terme jornades similars a la que s'ha fet amb els alumnes d'Empresarials, per tal de donar a conèixer l'AQU, difondre'n la tasca i, alhora, recollir el parer dels estudiants sobre l'avaluació institucional de la qualitat.

Esteve Arboix

Gestor de projectes de l'AQU

Conèixer l'experiència universitària dels estudiants

L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya, juntament amb el Grup de Recerca, Educació i Formació de l'ICE de la Universitat Autònoma de Barcelona, ha iniciat un projecte pilot, dirigit pel Dr. Josep M. Masjuan, que consisteix a realitzar 2.400 qüestionaris a alumnes de grups universitaris diferents representatius de les titulacions de les universitats públiques de l'àrea de Barcelona, per tal de conèixer algunes característiques sobre la seva experiència a la universitat, els seus pro-

jectes professionals, etc. Els objectius del projecte són assajar l'operativitat del qüestionari, adquirir experiència en la comparació internacional i formular recomanacions a les regions europees membres de la FRE-REF (Federació de les Regions d'Europa per a la Recerca en Educació i Formació). A més a més, la informació obtinguda sobre les necessitats i expectatives dels estudiants universitaris es podrà utilitzar de referent en els processos d'avaluació institucional de la qualitat universitària.

L'avaluació del professorat a debat

La UCUA i l'AQU, amb la col·laboració de les agències de Galícia i de les Illes Balears, organitzen un taller sobre l'avaluació del professorat universitari, que tindrà lloc el mes de setembre a Cadis. L'objectiu del taller és reflexionar, analitzar i debatre sobre l'avaluació del professorat universitari en els nous marcs legals, estatal i autonòmic, i sobre els enfocaments, les tendències i els models de l'avaluació del professorat universitari.

Alguns dels aspectes que caldria millorar del sistema universitari de Catalunya

Una primera condició per millorar el sistema universitari seria tenir en compte el canvi que s'ha produït, en els darrers anys, pel que fa a la procedència i a la situació personal dels estudiants. Actualment, hi ha molts més estudiants que treballen i que, per tant, no poden assistir a determinats horaris ni accedir a certs grups. També hi ha més estudiants que són pares o mares de família. Tot això implica la necessitat d'una organització universitària interna més complexa.

Un segon aspecte a considerar és la necessitat d'adequar el sistema de convalidacions i adaptacions a les noves circumstàncies de mobilitat creixent dels estudiants entre universitats. Caldria canviar la normativa en aquest sentit. Des d'aquesta mateixa perspectiva, també convin-

dria millorar la comunicació de les universitats catalanes amb les estrangeres, per tal d'assegurar que els estudiants del programa ERASMUS trobin les condicions i disposin de la informació necessàries per aprofitar realment la seva estada a l'estranger.

En tercer lloc, caldria revisar l'increment del 40% del preu de la matrícula per a aquells alumnes que es matriculen a una segona carrera, amb la contradicció que representa que aquest increment no s'apliqui als estudiants que han cursat la primera carrera en una universitat privada.

Un quart aspecte que caldria millorar és el sistema d'avaluació dels coneixements i el mètode actual de revisió d'exàmens en cas de reclamació per part de l'estu-

diant. La composició dels tribunals i el terminis per donar el veredict final no garanteixen la imparcialitat ni el temps necessari per poder estudiar detingudament la situació de l'assignatura sobre la qual s'ha produït la reclamació.

Finalment, seria bo evitar la discriminació que pateixen, a l'hora d'obtenir mèrits per a la seva promoció, aquells professors que presenten els seus treballs científics en llengua catalana i en les publicacions en català, les quals, únicament per motiu de la llengua, se situen en una posició baixa en el rànquing establert.

Jordi Porta i Ribalta

Síndic de Greuges de la Universitat Autònoma de Barcelona

EINES DE QUALITAT

Guía EFQM para la autoevaluación de Bibliotecas Universitarias

Unidad para la Calidad de las Universidades Andaluzas

La *Guía EFQM para la autoevaluación de Bibliotecas Universitarias* ha estat elaborada per un grup de treball de la UCUA i inclou tres apartats: les activitats a avaluar, les estratègies per avaluar i la

metodologia d'avaluació. La primera part descriu les activitats que han de ser objecte d'avaluació, com són el sistema bibliotecari i la seva integració a la universitat, la capacitat de la biblioteca en el subministrament de documents i d'informació, els productes i serveis proporcionats als sistemes docent, de recerca, etc. i la satisfacció dels grups d'usuaris. A la segona part es desplega el protocol. Per a cadascun dels apartats del model europeu, la guia proposa diferents ítems que el comitè intern ha de valorar tot identificant-ne els punts forts i febles i proposant millores. Finalment, els annexos recullen les taules de dades (usuaris, informació, recursos humans, econòmics, serveis prestats, etc.), i la taula d'indicadors per a cadascun dels vuit criteris EFQM amb la matriu d'excel·lència.

Fe d'errates

El programa INNOVA de la UPC va guanyar el primer premi, juntament amb la Universitat de Salamanca, de la convocatòria 2001-2002 del Consejo de Universidades a experiències de millora, i no el segon com es va dir en el butlletí anterior.

L'AQU canvia de seu

L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya trasllada la seva seu i, a partir de l'1 de juny, estarà ubicada a la cinquena planta del número 28 de la Via Laietana.